

„ДА БЪДЕШ ИЛИ ДА НЕ БЪДЕШ” – ФИЛОСОФСКИЯТ РАЗМИСЪЛ В „ХАМЛЕТ”

Клас: 8. ___

Име: _____

Дата: _____

ЧАСТ 1. ФИЛОСОФСКИ КРЪГ

Отговори кратко на един от въпросите:

1. Какво прави живота труден за Хамлет?
2. Защо Хамлет се колебае пред смъртта?
3. Мислите ли, че страхът от неизвестното влияе и на нашите решения днес?

ЧАСТ 2. ЛИЧНА ПОЗИЦИЯ

Какво означава за теб днес въпросът:

„Да бъдеш или да не бъдеш?”

Напиши 2–3 изречения.

„Да бъдеш или не” - текст

Да бъдеш или не – това е въпросът.
 Дали е по-достойно за душата да понесеш камшиците, стрелите на бясната съдба, или да се опълчиш сам срещу море от мъки и да им туриш край? Умри, засни — не повече... И знай, че твоя сън е краят на сърдечна скръб и хиляди жестоки удари – гял на плътта! О, ето край желан! Умри, засни... Засни или пък може би – сънувай?... Да, и това е пречката; защото какви ли сънища ще ни споделят сред тоя смъртен сън, когато ний отхвърлим всеки земен смут и мъка? И туй ни спира. Този страх превръща живота в дълголетна нищета. Кой би понасял гаврите и бича на времето, неправдата на силния, на гордия презрението, мъките горчиви на отвъргната любов, потъпкването на законите, безочията на властта, онуй презрение, което получава смиреното достойнство в награда

от недостойнството – кой би търпял това, щом може да намери мир с едно замахване? Кой би желал да носи това бреме и да страга, да стене в тоз мъчителен живот? Но ужасът пред нещо след смъртта — страната неоткрита, от която не се е връщал никои пътник още — смуцава волята и ето, че по-скоро сме готови да търпим сегашните злини, отколкото към други неизвестни да се хвърлим. Така съзнанието ни създава от всички нас страхливци; и така естественият цвят на смелостта изтънява в бледността на наште мисли. Дела на сила и величие пред този страх изменят своя път и губят име на дела... Но тихо! Вълшебната Офелия!... Спомни, о, нимфо, всички мои грехове в молитвите си

Откъс 1

„Да бъдеш или не – това е
въпросът.
Дали е по-достойно за душата
да понесеш камшиците,
стрелите
на бясната съдба, или да се
опълчиш сам срещу море от мъки
и да им туриш край? Умри, засни
—
не повече... И знай, че твоя сън
е краят на сърдечна скръб и
хиляди
жестоки удари – дял на плътта!
О, ето край желан! Умри, засни...”

Философски извод/въпрос:

Откъс 2

„Засни или пък може би –
сънувай?...

Да, и това е пречката; защото
какви ли сънища ще ни споделят
сред моя смъртен сън, когато
ний

отхвърлим всеки земен смут и
мъка?

И туй ни спира. Този страх
превръща
живота в дълголетна нищета.”

Философски извод/въпрос:

Откъс 3

„Кой би понасял гаврите и бича
на времето, неправдата на
силния,
на гордия презрението, мъките
горчиви на отвъргната любов,
потънкването на законите,
безочието на властта, онуй
презрение, което получава
смирено то достойнство в
награда
от недостойнството – кой би
търпял
това, щом може да намери мир
с едно замахване?“

Философски извод/въпрос:

Откъс 4

„Кой би желал
да носи това бреме и да страда,
да стене в тоз мъчителен
живот?
Но ужасът пред нещо след
смъртта —
страната неоткрита, от която
не се е връщал никой пътник още
—
смуцава волята и ето, че
по-скоро сме готови да търпим
сегашните злини, отколкото
към грузи неизвестни да се
хвърлим.“

Философски извод/въпрос:

Откъс 5

„Така съзнанието ни създава
от всички нас страхливци; и така
естественият цвят на
смелостта
изтънява в бледността на нашите
мисли.

Дела на сила и величие
пред този страх изменят своя
път
и губят име на дела... Но тихо!
Вълшебната Офелия!... Спомни,
о, нимфо, всички мои грехове
в молитвите си.”

Философски извод/въпрос:
